

[Tyroll]

der åbenbart er foregået en hel del overvejelser hos ministeren om, hvor man skal placere et sådant ansvar.

Der næst vil jeg godt sige, at for vores vedkommende finder vi det på ingen måde betryggende, at man her lægger op til, at det skal være en retslig instans i stedet for at ordne det administrativt. Vi har jo mange års erfaringer med, hvordan arbejdsretten har fungeret. Og her er der endda i allerhøjeste grad tale om, at man ikke har en tilsvarende mulighed for at få indklaget den offentlige arbejdsgiver med mulighed for repressalier. Der er simpelt hen tale om ensidighed i den måde, dette er bygget op på. Derfor er der ikke noget som helst betryggende i den ordning, man lægger op til her, og derfor er det da også mit håb, at man efterhånden vil se en tiltagende radikalisering i de offentligt ansattes faglige organisationer, når det går op for dem, hvad dette egentlig kommer til at betyde, og hvilken centralisering der er lagt i dette forslag.

Den ene organisation efter den anden har rejst kritik af Kommunernes Lønningsnævn. Jeg er godt klar over, at socialdemokratiet i deres bestræbelser på at få en kraftig centralisering ignorerer al denne kritik, men stadig væk vokser kritikken altså ude i organisationerne. Jeg må altså konstatere, at man er flintrende ligeglad fra regeringens og fra socialdemokratiets side med, at organisationerne vender sig mod den kraftige centralisering og manglende mulighed for at få deres interesser sat igennem og tilgodeset ude omkring i kommunerne.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, jeg må jo konstatere, at indenrigsministeren ikke vil diskutere tjenestemandssystemet som sådant. Det har jeg nu heller ikke lagt op til, så det er for mit vedkommende i orden.

Det, jeg prøvede at komme lidt ind på, er, at jeg er overbevist om, at socialdemokratiet vil beholde tjenestemandssystemet. Derfor fatter jeg ikke, at man ikke vil gå ind i en nærmere drøftelse af, hvordan vi moderniserer dette tjenestemandssystem, som på mange måder er oldnordisk. Kigger vi over til Sverige, vil vi se, at tjenestemændene dér har mulighed for at holde faglige møder. De har faktisk strejkeret. I stedet for vælger man altså fra socialdemokratiets side, det største

lønmotdagerparti, vi har, via en dagsorden, som blev stærkt bakket op af alle borgerlige partier herinde, at gå denne smalle vej og tale om ensartethed.

Der skal være ensartet behandling af ensartede tilfælde. Jeg tror, det var sådan, det blev udtrykt af indenrigsministeren. Ja men det er jo det, der ikke sker. Jo, det er rigtigt inden for tjenestemandsgruppen, men man kan komme ud for, at der på offentlige kontorer, enten i stat, amter eller kommuner, sidder folk over for hinanden, hvor den ene er overenskomstansat og den anden er tjenestemand. Den ene kan gå hjem uden at blive slæbt for arbejdsretten, den anden kan ikke.

Derfor var det da bedre at starte det gennemgribende udvalgsarbejde, som jeg ved at tjenestemandsgenerationerne har tilbudt regeringen at man vil gå ind i, og virkelig nå frem til en modernisering af dette meget stive system. Det ønsker man ikke. Man ønsker end ikke at diskutere det her fra talerstolen. Det må jeg så tage med mig videre.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det, der er tale om her, er et lovforslag, der skal løse et ganske konkret og begrænset problem, som ikke alene et stort flertal i folkettingen, men efter min bedste overbevisning også et meget stort flertal i befolkningen synes skal løses, nemlig at ensartede sager får en ensartet behandling, uanset hvor den finder sted. Det er en konkret og begrænset opgave, og den kan ikke give anledning til, at man udsætter det på en generel vurdering af hele vores ansættelsessystem inden for det offentlige. Det ville blot betyde, at der gik yderligere en lang periode, hvor vi kunne risikere, at der kom uheldige og klart skæve resultater ud af forskellige styrelser, forskellige kommuners og amtskommuners behandling af ensartede sager.

Jeg vil gerne sige til hr. Tyroll, at jeg da godt forstår den politiske hensigt med at navngive borgmestre og navngive kommuner. Jeg har svaret på spørgsmålet. Jeg har sagt, at det, der er meningen, er, at ensartede sager skal have ensartet behandling, hvad enten en lokal afgørelse trækker i retning af ikke at blive en afgørelse, forstået sådan, at der simpelt hen ikke bliver taget skridt til noget som helst fra nogen side, eller at en afgørelse bliver urimeligt hård i forhold til